

Китоби Дониёл — яксаду чилу сеюм

Кушодани намунаҳои нубувватӣ: Президенти охирин ва сурати ҳайвон

Jeff Pippenger
2024-03-18

Аввалин салтанати нубуввати Китоби Муқаддас Бобил буд, ва дар шаҳодати нубуввати Бобил аввалин ва охирин подшоҳон ба таври мушаххас ва қасдан ҳамчун рамзҳои нубуввати истифода шуданд. Дар салтанати дуум, яъне Модо-Форс, ду подшоҳи аввал — ки яке аз онҳо он подшоҳе буд, ки нахустини се фармонро содир кард, ки ба Исроили қадим иҷозаи бозгашт ба Ерусалимро меод, ва ду подшоҳи баъдӣ, ки фармонҳои дуум ва сеюмро пешниҳод карданд, — ба таври мушаххас муайян гардидаанд. Ҳамчунин, подшоҳи қавие, ки тавассути Искандари Мақдунӣ намоёндагӣ мешавад, ва сарлашқарон ва подшоҳоне, ки баъд аз ӯ дар таърихи салтанати сеюм, яъне Юнон, омаданд, дар каломӣ нубуввати муайян карда шудаанд. Салтанати чорум, яъне Руми бутпараст, ба таври мушаххас ба ҳокимон ва императорони он салтанат муроҷиат мекунад.

Ҳамаи подшоҳони Исроил, ҳам подшоҳии шимолӣ ва ҳам ҷанубӣ, муайян шудаанд, ва ҳамаи онҳо дар дохили Каломӣ нубуввати Худо рамзҳо мебошанд, ҷунончи подшоҳони Ашшур ва фиръавнҳои Миср низ ҳастанд. Андешае, ки Каломӣ нубуввати Худо воқеан ба президентҳои Иёлотӣ Муттаҳидаи Амрико муроҷиат кунад, метавонад ба онҳое, ки чашм доранд, вале дида наметавонанд, ва гӯш доранд, вале дарк намекунанд, дур аз эҳтимол намояд. Аммо дар асл боз ҳам беҳудаатар аст, ки кас гумон кунад Худо ба президентҳои ҳайвони заминӣ Ваҳӣ боби сездаҳ муроҷиат намекунад, дар ҳоле ки он нуқтаи асосии истинод барои нубувватҳои рӯзҳои охир аст.

Охирин президенти Иёлотӣ Муттаҳидаи Амрико, аз рӯйи зарурати набавӣ, мебоист бо нахустин президенти Иёлотӣ Муттаҳидаи Амрико намунасозӣ шуда бошад. Ҳамчун охирин президенти ҷумҳуриҳо, ӯ аз рӯйи зарурати набавӣ мебоист бо нахустин президенти ҷумҳуриҳо намунасозӣ шуда бошад. Ҳамчун охирин президент дар таърихи ҳаракати ниҳонии ислоҳот, ӯ ҳамчунин бо нахустин президенти он давраи набавӣ намунасозӣ шуда буд. Ҳамчун президенте, ки дар замони ҷанги ниҳонӣ ва сеюми ҷаҳонӣ ҳукумронӣ мекард, ӯ инчунин мебоист бо президентоне намунасозӣ шуда бошад, ки дар замони ҷангҳои якум ва дууми ҷаҳонӣ ҳукумронӣ мекарданд.

Се ҷанги ҷаҳонӣ, ки ҳамагӣ дар таърихи Амрико ба вуқӯъ меоянд, татбиқи сегонаи нубувватро ифода мекунанд. Ҷанги сеюми ҷаҳонӣ, ки Ҷо Байден акнун сайёраи заминро ба сӯйи он раҳнамоӣ мекунад, бо Ҷанги якуми ҷаҳонӣ ва Ҷанги дууми ҷаҳонӣ намунавӣ гардонида шудааст. Ҳамзамон, Байден Иёлотӣ Муттаҳидаро ба ҷанги дууми шаҳрвандӣ раҳнамоӣ мекунад. Дар моҳҳои оянда ҳаракатҳои нубувватие, ки бо ҷанги дууми шаҳрвандӣ ва ҷанги сеюми ҷаҳонӣ алоқаманданд, фақат бештар шиддат хоҳанд гирифт, мисли зане, ки дардҳои зоиш мекашад.

Иқтибоси машҳур аз давраи шиддат гирифтани бӯҳрони Чанги Дуюми Чаҳон, аз ҷониби Мартин Нимёллер, илоҳиётшиноси олмонӣ ва рӯҳонии лютеранӣ, чунин буд: «Аввал онҳо барои сотсиалистҳо омаданд, ва ман садо баланд накардам, зеро ман сотсиалист набудам. Сипас онҳо барои аъзои иттифоқҳои касаба омаданд, ва ман садо баланд накардам, зеро ман узви иттифоқи касаба набудам. Баъд онҳо барои яҳудиён омаданд, ва ман садо баланд накардам, зеро ман яҳудӣ набудам. Сипас онҳо барои ман омаданд — ва дигар ҳеҷ касе намонда буд, ки барои ман сухан гӯяд». Чун замон пайваста ба пеш меравад, мо ба ин таърихи кунунӣ бознигарӣ хоҳем кард ва дарк хоҳем намуд, ки амалҳое, ки ҳоло рӯй медиҳанд, дар ҳақиқат қадамҳои ибтидоии ҷангҳои ниҳонии таърихи нубувватӣ буданд.

Дар давраи нубувватие, ки аз соли 1776 то 1798 ифода ёфтааст, ва Эъломияи Истиқлолият, Конститутсия ва Қонунҳои «Дар бораи аҷнабиён ва фитнаангезӣ» нишонаҳои роҳии он буданд, таърих аз 11 сентябри соли 2001 то замон ки Иёлотҳои Муттаҳида ҳамчун аждаҳо сухан мегӯяд, ифода гардидааст. 11 сентябри соли 2001 нуқтаи гардиш буд, ва Эъломияи Истиқлолият бо он сана мутобиқат дорад. Эъломияи Истиқлолият ҳамчунин Чанги Инқилобиро нишон медиҳад ва муайян месозад, ки Қонуни Патриотии соли 2001 тақрори рӯҳонии он ҷангро оғоз мекунад. Калимаи «инқилоб» маънои онро дорад, ки давраи пурраеро тай намудан.

Дар давраи аз соли 1776 то 1798, Чанги Инқилобӣ ҳокимияти подшоҳии Англия ва умуман ҳамаи подшоҳонро рад кард. Конститутсия на танҳо бар ҳокимияти подшоҳӣ маҳдудиятҳо гузошт, балки ба ҳамаи андоза қотейона бар ҳокимияти папавӣ низ. То соли 1798 давра (инқилоб) бо қабули қонунҳое, ки ба як президент салоҳияти подшоҳӣ медиҳанд, ба анҷом расида буд.

Қонуни «Патриот» инқилоберо (ҷарҳеро) нишон медиҳад, ки то ба ҳайвони заминӣ, ки мисли аждаҳо сухан мегӯяд, мерасад, ҷое ки қудрати папавӣ низ барқарор мегардад. Ҷарҳи аввал, аз соли 1776 то 1798, инқилоби пешгӯишавандаро муайян мекунад, ки ба барқарор шудани қудрати подшоҳӣ мебарад, ва инқилобе, ки он намунаи он аст, инқилоберо муайян мекунад, ки ба барқарор шудани қудрати папавӣ мебарад. Чанги дуюми Инқилобӣ аз 11 сентябри соли 2001 то имрӯз ҷараён дорад. Вагарна ҷаро онро Қонуни «Патриот» меномиданд?

Пеш аз он ки мо ба ҷангҳое, ки дар таърихи президенти охирин рух медиҳанд, бипардозем, мо ба баррасии хусусиятҳои пешгӯёнаи сурати ҳайвон идома хоҳем дод. Муҳим аст, ки муҳите, ки дар ташаккули сурати ҳайвон, дар айёми президенти охирин, вучуд дорад, шинохта шавад. Он президент бояд президенти ҷумҳурихоҳе бошад, ки дар мубориза бо қувваҳои вобаста ба қудрати аждаҳо қарор дорад. Ё бояд охирин бошад ва бинобар ин, дар як давраи ҳашт президент, президенти ҳаштум бошад. Дар ду давраи ибтидоии Иёлотҳои Муттаҳида, ду Конгресси Қитъавӣ, ҳар ду давра бо ҳашт президент намоёндагӣ мешуданд, ва ҳар ду давра яке аз он ҳашт президентро ҳамчун аз ҷумлаи он ҳафт муайян мекарданд. Пас, бар асоси ду шохид дар ибтидо, президенти охирин бояд президенти ҳаштум бошад, ки аз ҷумлаи он ҳафт аст.

Танҳо Доналд Трамп ин унсурҳои пешгӯишавандаро ба ҷо меоварад. Барои комилан фаҳмидани муҳити пешгӯишавандае, ки Доналд Трамп дар арафаи мерос гирифтани он аст, лозим аст дарк карда шавад, ки аз назари пешгӯишаванда ду Ҷанги ҷаҳонии аввал дар Ҷанги сеюми ҷаҳонӣ таҷассум ёфтаанд, ва хусусиятҳои пешгӯишавандаи он ҷангҳо низ ба муҳите ишора мекунанд, ки Трамп дар арафаи мерос гирифтани он аст. Бо вучуди ин, мо ҳанӯз татбиқи сегонаи се Ҷанги ҷаҳониро ба кор намебарем.

Ҷанги рӯ ба афзоише, ки аз ҷониби Ислом оварда мешавад, ва мушкилоти молиявие, ки аз паси он меоянд, василае мебошанд, ки ба воситаи он Исломи войи сеюм нақши пайғамбари козибро дар ташаккули сурати ҳайвон дар Иёлотӣ Муттаҳида иҷро мекунанд. «Хар», ки пайғамбари козиби Ислом аст, пайғамбари козиби Иёлотӣ Муттаҳидаро ба «Ерусалим» мебарад, ҳамон гуна ки хар Масеҳро ба Ерусалим бурд. Дар он сафар муҳити пешгӯёнаие ба вучуд оварда мешавад, ки иҷроёбии пешгӯиҳои гузаштаре ба вучуд меорад. Дар соли 1798 Қонунҳои «Аҷнабиён ва Фитнаангезӣ» дар ҳуди оғози таърихи ҳайвони заминӣ, ки ҳамчун барра оғоз меёфт ва бо сухан гуфтан чун аждаҳо анҷом меёфт, «баён» карда шуданд. Дар Қонунҳои «Аҷнабиён ва Фитнаангезӣ» чор қонун ифода ёфта буданд.

Санади қонунӣ гардонидани шаҳрвандӣ: Ин санад талаботи муҳлати иқоматро барои гирифтани шаҳрвандии Амрико дароз намуд.

Қонуни дӯстони бегона: Ин қонун ба президент ваколат медод, ки дар замони сулҳ шаҳрвандоне, ки ба Иёлотӣ Муттаҳида тааллуқ надоранд ва «барои сулҳ ва амнияти Иёлотӣ Муттаҳида хатарнок» шумурда мешаванд, ихроҷ намояд. Он ба ҳукумат иҷозат медод, ки шаҳрвандони давлатҳои хориҷиро бидуни мурофияи дахлдори ҳукуқӣ ҳабс ва ихроҷ кунад.

Қонуни душманони бегона: Ин қонун ба президент ваколат медод, ки дар замони ҷанг ҳар як шаҳрванди марди давлати душманро боздошт ва ихроҷ намояд.

Қонуни фитнаангезӣ: Ҷанҷолбарангезтарини ин ҷаҳор қонун, Қонуни фитнаангезӣ нашр кардани навиштаҳои дурӯғин, тухматомез ё бадхоҳонаро бар зидди ҳукумати Иёлотӣ Муттаҳидаи Амрико ё мансабдорони он ҷиноят эълон мекард. Он дар амал танқиди ҳукуматро ҷиноят мегардонд.

Маъракаи интихоботии Доналд Трамп асосан бар ваъдаи ӯ бино ёфтааст, ки «сохтани девор»-еро, ки дар давраи пешини раёсати ҷумҳуриаш оғоз карда буд, ба анҷом расонад. Ӯ изҳор доштааст, ки бузургтарин ихроҷ дар таърихи башар ҳангоме ба вуқӯъ хоҳад пайваст, ки дар соли 2024 интиҳоб гардад. Трамп дорои сифати шахсиест, ки аз ҳар сиёсатмадори дигари сахнаи сиёсии Амрико фарқ мекунанд. Ӯ ваъдаҳои интихоботии худро иҷро мекунанд, ё ҳадди ақал кӯшиш мекунанд онҳоро иҷро намояд. Қонунҳои «Бегонагон ва Фитна» қонунҳоеро ифода мекунанд, ки бо ваъдаи ӯ дар бораи ихроҷҳо ба таври комил мувофиқат доранд.

Яке аз бузургтарин айбномаҳои Трамп, ки ба истеблишменти решадавонии сиёсии Вашингтон вобаста аст ва ӯ онро, бо ҳама сиёсатмадорони фосид, ғайриахлоқӣ ва созишкардааш, бюрократҳои касбӣ, агентҳои ба ном «ҳарфӣ» ва маблағгузорони

миллиардер, «ботлоқ» номида буд, ҳамон «хабарҳои қалбақӣ» аст, ки аз зухури муосири Вазорати рейҳии Маърифатбахшии ҷамъиятӣ ва Таблиғоти Хитлер тавлид мешавад ва имрӯз онро MSM, Mainstream Media, меноманд. Санадҳои бегонагон ва ғитнаангезӣ қонунҳоеро ифода мекунад, ки қомилан бо нафрати ӯ нисбат ба «хабарҳои қалбақӣ» ҳамоҳанганд. Исо ҳамеша анҷоми чизеро бо оғози чизе тасвир мекунад.

Нахустин президенти ҷумҳуриҳои маҷбур шуд ба Ҷанги шаҳрвандӣ, ки онро Бьюкенен, пешгузаштаи демократии Линколн, ба вуҷуд оварда буд, рӯ ба рӯ гардад. Дар ин қор, Линколн ҳуқуқи habeas corpus-ро муваққатан боздошт. Habeas corpus як принсипи ҳуқуқӣ аст, ки ҳуқуқи шахсро барои дар суд мавриди баҳс қарор додани боздошт ё зиндонӣ гардидани худ ҳифз мекунад. Ин як ҳуқуқи бунёдии ҳуқуқӣ аст, ки қафлат медиҳад шахсро бидуни сабаби қонунӣ дар ҳабс нигоҳ доштан мумкин нест. Ҳангоме ки аз номи шахси боздоштшуда дархости habeas corpus пешниҳод мегардад, он ҳукуматро водор месозад, ки пеши суд барои боздошти ӯ асоснокӣ ҳуқуқӣ пешниҳод намояд.

Дар қараёни Ҷанги шаҳрвандии Амрико, Линколн амри habeas corpus-ро дар баъзе минтақаҳои Иёлоти Муттаҳида ҳамчун тадбири қамони ҷанг муваққатан боздошт. Ӯ нахуст habeas corpus-ро дар Мэриленд дар моҳи апрели соли 1861 боздошт намуд ва баъдтар ин боздоштро ба қисматҳои аз Ғарби Миёна низ гузариш дод. Ин иқдом барои нигоҳ доштани тартибот ва ғуруш нишонидани муҳолифат дар минтақаҳои андешида шуд, ки дар онҳо ҳамдардии қавӣ бо ҷудоиталабон ё Конфедератсия (демократҳо) вуҷуд дошт, ва низ барои пешгирии қардани ҳалалрасонӣ ба талоши ҷангии Иттиҳод.

Боздоштани ҳуқуқи habeas corpus аз қониби Линколн баҳсбарангез буд ва масъалаҳои муҳими конститусиониро ба миён овард, зеро он боздошти муваққатии як озодии бунёдии шаҳрвандиро дар бар мегирифт, ки аз қониби Конститутсияи Иёлоти Муттаҳида қафлат дода шудааст. Конститутсия иҷозат медиҳад, ки амри habeas corpus «дар ҳолатҳои исён ё таҷовуз, вақте ки амнияти ҷамъиятӣ онро талаб намояд» боздошта шавад (Моддаи I, Қисми 9).

Линколн амалҳои худро ҳамчун зарурӣ барои ҳифзи Иттиҳод ва амнияти миллий дар давраи ҷанг ҳимоя қард. Конгресс соли 1863 Канада боздоштани habeas corpus-ро қабул намуд, ки он ба таври бозгаштдор боздоштани habeas corpus аз қониби Линколнро иҷозат медиҳад ва тартиботи муайянеро барои боздошти ҳарбӣ пешбинӣ мекард. Habeas corpus дар солҳои баъди Ҷанги шаҳрвандӣ, ҳангоме ки низоъ ба поён мерасид ва кишвар ба ҳолати сулҳ бармегашт, тадриҷан барқарор қарда шуд.

Соли 1871 Президент Улиссес С. Грант (ҷумҳуриҳои) низ ҳуқуқи habeas corpus-ро дар нӯҳ ноҳия дар Каролинаи Ҷанубӣ дар давраи ҳуқмронии террорҳои Ку Клукс Клан (демократҳо) дар аҳди Бозсозӣ муваққатан боздошт. Ин боздошт ба муқобила бо зӯрварӣ ва ҳифзи ҳуқуқҳои шаҳрвандии африқоамрикоӣҳои тозаозодшуда равона гардида буд.

Дар соли 1942, Президент Франклин Д. Рузвелт (аз Ҳизби Демократ), дар қараёни Ҷанги Дуюми Ҷаҳонӣ, Фармони иҷроияи 9066-ро имзо қард, ки қўчонидани маҷбурӣ ва боздошт дар лагерҳои интернатсионии амрикоӣҳои ҷопонӣ, ки дар соҳили Ғарбӣ зиндагӣ мекарданд,

ичозат медод. Гарчанде ки ин аз лиҳози техникӣ habeas corpus-ро бознамедошт, он ба боздошти амрикоӣҳои ҷопонӣ бидуни мурофиаи қонунӣ сабаб шуд, ва ҳуқуқҳои қонунии онҳо ба таври ҷиддӣ маҳдуд гардид.

Сипас, дар соли 2001, Буши охирин (ҷумҳуриҳои глобалист), баъд аз ҳамлаҳои террористии 11 сентябр, боздошти афроди гумонбар ба ҷанговарони душманро дар халиҷи Гуантанамо ва дигар муассисаҳо иҷозат дод. Боздошти ин афрод ва мақоми ҳуқуқии онҳо ба мавриди баҳсҳои ҳуқуқии марбут ба habeas corpus таъдил ёфт.

Сипас, дар соли 2021, муҳокимаҳои 6 январи Пелоси (як демократ) андешаи боздоштани habeas corpus, аз миён бурдани мурофиаи қонунии лозим, ва татбиқи боздошти ғайриқонститутсиониро идома доданд. Муҳокимаҳои Пелоси дар соли 2021 бо он фарқ мекунамд, ки ин нахустин бор буд, ки ҳуқуқҳои қонунии шаҳрвандони Амрико ба ҳадафҳои сирф сиёсӣ қанор гузошта шуданд. Ҳар дафъаи дигар ҷанг ё исёне воқеан вучуд дошт, ки тобеони мушаххаси душманро муайян мекард. Душманон дар муҳокимаҳои Пелоси фақат душманони ҷаҳонигароеӣ аз аждаҳо илҳомёфта буданд. Муҳим аст, ки тамоюли нубуввати масъалаҳои марбут ба барҳам задани Конститутсия шинохта шавад, зеро инҳо ҳамон воқеаҳои мебошанд, ки ташаккули сурати ҳайвонро муайян месозанд, яъне он озмоиши бузург барои қавми Худо.

Фарқе надорад, ки Пелоси қаҳрамони шумо бошад, ё Трамп ҳомии шумо; муҳим он аст, ки шумо бухрони наздикшавандаро дарк намоед ва омодагии дурустро ба амал оваред. Онҳое ки дар бухрони оянда пирӯз мегарданд, шаҳрвандони Ерусалими осмонӣ мебошанд; ва ҳамаи қудратҳои ки аз шариаи Худо муртад шудаанд, дар арафаи муттаҳид шудананд, чунон ки саттакуён (демократҳо) ва фарисеён (ҷумҳуриҳои) бар зидди фарзандони вафодори Худо муттаҳид шуданд, ҳангоме ки сурати ҳайвон ташаккул меёбад.

Кори фиребгарӣ, ҳоҳ аз ҷониби пайғамбари дурӯғини Ислон дар Иёлоти Муттаҳида бошад, ҳоҳ аз ҷониби протестантизми муртад дар ҷаҳон, ҳамон чизест, ки ба муттаҳидшавии Калисо ва Давлат сабаб мегардад. Ҳоҳар Уайт муайян месозад, ки ҷанги шаҳрвандии дигаре хоҳад буд, ва он аз ҷониби бонқдорони ҷаҳонӣ ва миллиардерҳо, ки тоҷирони Бобили муосир мебошанд ва аз лиҳози нубувватӣ як нисфи намоёндагони қудратҳои аждаҳо ҳастанд, ба вучуд оварда хоҳад шуд. Нисфи дигарро сиёсатмадорони касбӣ, ҳуқуқшиносон, подшоҳон ва ҳокимон ташкил медиҳанд.

«Дар Ҳиндустон, Чин, Русия ва шаҳрҳои Амрико ҳазорон мардону занон аз гуруснагӣ мемиранд. Сарватмандон, зеро қудрат дар дасти онҳост, бозорро зеро назорат мегиранд. Онҳо ҳар чӣ метавонанд ба нархҳои паст меҳранд ва сипас бо нархҳои бисёр боло фурӯшанд. Ин барои табақаҳои камбизоат маънои гуруснагиро дорад ва ба ҷанги шаҳрвандӣ хоҳад анҷомид». Manuscript Releases, ҷилди 5, 305.

Ҷанги Инқилобӣ ҷанги воқеӣ буд, вале он ҷанги сиёсӣ ро намоёндагӣ мекард, ки 11 сентябри соли 2001 оғоз гардид. Иёлоти Муттаҳидаи Амрико акнун кишварест, ки миёни ду ҳизби сиёсӣ тақсим шудааст, аммо Қаломии Худо ҳаргиз ноком намегардад, ва Қаломии Ё нишон медиҳад, ки Трамп дар интиҳоботи соли 2024 дубора интиҳоб хоҳад шуд. Ҷанги

шаҳрвандӣ, ки ба ҳар маъно ва мақсад аллакай оғоз ёфтааст, каме пас аз интиҳоб шудани ӯ ба таври ҷиддӣ оғоз хоҳад ёфт, чунон ки бо Линколн, нахустин президенти ҷумҳуриҳои рӯй дода буд. Мантиқи аслии ҷанги шаҳрвандӣ, ки ӯ ба мерос хоҳад гирифт, аз ҷониби бонқдорони ҷаҳонӣ ва тоҷирони миллиардер ба вучуд оварда хоҳад шуд, ки онҳо, аз ҷумла, пайваста барои боз намудани муҳоҷирати оммавии идоранашаванда дар саросари ҷаҳон кор кардаанд, то хоҳиши худро барои ғоидаи бештари молиявӣ қонеъ созанд, ва муҳимтар аз он, табақаи миёнаро аз миён баранд. Тоҷирони Бобил дар пайи онанд, ки низоми дутабақавӣи фавқулода сарватмандон ва фавқулода камбағалонро ба вучуд оваранд.

Трамп он президенти хоҳад буд, ки барпо шудани сурати ҳайвонро раёсат хоҳад кард, ва ин пайғамбари козиби Ислом хоҳад буд, ки он суратро маҷбур месозад, то барпо карда шавад; ва барои онҳое ки ҷашм доранд ва метавонанд бубинанд, ва ғӯш доранд ва метавонанд дарк намоянд, ҳамлаи Ислом дар 7-уми октябри соли 2023 — воқеае сеюм — бар Исроили воқеа, он Замини Ҷалолманди қадим, иҷрои ошқори қори тадбирии пайғамбари козиби Ислом аст.

Ҳизби демократӣ, ки худро ҳамчун ҳизби «Ғуноғунӣ, Адолат ва Фарогирӣ» боло мебардорад, акнун самари фалсафаи шайтонӣро, ки тарғиб мекард, дарав мекунад. Аз 7 октябри соли 2023 баҳси зидди Исроил бар зидди ҷонибдори Исроил қувваи сиёсии ҳизби онҳоро, дар ҳоле ки ба интиҳоботи соли 2024 наздик мешаванд, пора-пора месозад. Ин ҷудодӣ дар миёни пайравони онҳо низоъи дохилро ба вучуд овардааст, то ба ҳадде ки мошинҳои электронии овоздиҳии фасодзадаи онҳо шояд дигар тавони дасткорӣ кардани миқдори кофии овозҳоро надошта бошанд, то бар овозҳои воқеае, ки барои Трамп дода хоҳанд шуд, ғолиб оянд. Ҷанги пайғамбари дурӯғини Ислом шароитро ба вучуд меорад, ки Трампро ҳамчун президенти ҳаштум, ки аз ҳафт аст, аз замони поён дар соли 1989, интиҳоб мекунад, ҳангоме ки ҳайвони замин барои ҳайвони баҳр сурат месозад.

Фалсафаи шайтонӣ — «Ғуноғунӣ, баробарӣ ва фарогирӣ» — яке аз минбарҳои барои тақрор кардани исёни Садум ва Амӯро бо пешбурди рӯзномаи LGBTQ+.

Ҳамчунин, чунон ки дар айёми Лут буд: меҳурданд, менӯшиданд, меҳариданд, мефурӯхтанд, мешинониданд, бино мекарданд; аммо дар ҳамон рӯзе ки Лут аз Садум берун омад, аз осмон оташ ва кибрит борид ва ҳамаро нобуд сохт. Ҳамин тавр хоҳад буд дар он рӯзе ки Писари Одам зоҳир гардад. Луқа 17:28–30.

Барномаи LGBTQ+, ки ҳамчунин ҳамчун «Ифтихори ҳамчинсгароён» муаррифӣ мешавад, ба ҳамин тарз сукути ниҳонии ахлоқии ҳайвони замин ва баъд аз он ҷаҳонро нишон медиҳад.

Роҳи ростқавлон он аст, ки аз бадӣ дурӣ ҷӯянд; ҳар кӣ роҳи худро нигоҳ медорад, ҷони худро ҳифз мекунад. Ғурур пешопеши ҳалокат меравад, ва рӯҳи мағрур пешопеши сукут. Беҳтар аст, ки бо ғурутанон рӯҳи ғурутан дошта бошӣ, аз он ки ғаниматро бо мағрурон тақсим кунӣ. Масалҳо 16:17–19.

Кибр пеш аз сукут меояд, ва кибр пеш аз ҳалокат меояд. Иртидоди милли ҳалокати миллиро ба бор меорад, ва рамзи кибри ҷаҳонигароён ҳамон рамзи исёни Садум ва Амӯра мебошад. Илҳом қонуни якшанбеи ба зудӣ ояндаро бо он ҳамроҳанг месозад, ки Лут ба сахтӣ аз

ҳалокати Садӯм, Амӯра ва шаҳрҳои саҳро наҷот ёфт; зеро маҳз насли Лут (Аммӯн ва Мӯоб) рамзи онҳоянд, ки дар замони қонуни якшанбе аз дасти папагӣ мегурезанд.

Ў ҳамчунин ба замини ҷалол ворид хоҳад шуд, ва мамлакатҳои бисёр сарнагун хоҳанд гардид; аммо инҳо аз дасти Ў халос хоҳанд шуд: яъне Адӯм, ва Мӯоб, ва сарварони бани-Аммӯн. Дониёл 11:41.

Ҳизби демократӣ ҳоло бо дасти худ фуру мерезад. Ман ба сиёсат аҳаммият намедихам; ман фақат таърихи ҷориро бо ривояти нубувватӣ мутобиқ месозам. Ҳизби демократӣ беист талош кардааст, то марзҳоро дар саросари ҷаҳон боз кунад ва ба ин васила ҷараёни бесобиқа ва беназорати мардумро иҷозат диҳад. Дарвозаҳои сел дар саросари сайёра аз ҷониби ҷаҳонигароёне, ки аз аждаҳо илҳом гирифтаанд, кушода шудаанд.

Ва мор аз даҳони худ паси зан обро мисли селе берун андохт, то ўро сел бурда барад. Ва замин ба зан ёрӣ расонд, ва замин даҳони худро кушод ва селеро, ки аждаҳо аз даҳони худ берун андохта буд, фуру бурд. Ва аждаҳо бар зан ба ғазаб омад, ва рафт, то бо бақияи насли вай, ки аҳкоми Худоро риоя мекунанд ва шаҳодати Исои Масеҳро доранд, ҷанг кунад. Ваҳй 12:15–17.

«Боқимонда» ҳамон саду чилу ҷаҳор ҳазор аст, ва таърихи саду чилу ҷаҳор ҳазор ҳамон таърихест, ки 11 сентябри соли 2001 оғоз ёфт. Аз ҳамон вақт инҷониб, қудрати аждаҳо ба ҳар сӯ «аз даҳони худ мисли сел об меандохт». Об рамзи мардум аст.

Ва ба ман меғӯяд: Обҳое ки дидӣ, ки он фоҳиша бар онҳо нишастааст, қавмҳо ва издиҳомҳо ва миллатҳо ва забонҳоянд. Ваҳй 17:15.

Ин намоёндагони заминии қудрати аждаҳо (глобалистҳо) мебошанд, ки дар вақти мӯҳрғузори саду чихилу ҷаҳор ҳазор дарвозаҳои обҳези муҳочирати ғайриқонуниро мекушоянд. «Тӯфонҳо»-и аждаҳо дар саросари ҷаҳон нишон медиҳанд, ки Худованд наздик аст, ки аломати Худро баланд бардорад, дар қонуни якшанбеи ба зудӣ оянда. Тӯфонҳои аждаҳо дар Ваҳй боби дувоздаҳ дар оғози Иёлоти Муттаҳида аз ҷониби ҳайвони заминӣ фуру бурда шуданд, аммо акнун тӯфонҳои аждаҳо бозгаштаанд ва ба ин васила дар бораи бӯҳрони наздикшавандаи қонуни якшанбе ҳушдор медиҳанд, зеро он гоҳ ки душман мисли тӯфон ворид мешавад, Худо парчами Худро баланд мебардорад.

Дар осӣ намудан ва дурӯғ гуфтан бар зидди Худованд, ва аз Худои худ рӯй гардондан, зулм ва исёнро ба забон овардан, суҳанони ботилро дар дил парварида, аз дил бароварда гуфтан. Ва доварӣ ба ақиб баргардонидани шудааст, ва адолат аз дур меистад; зеро ростӣ дар кӯча афтодааст, ва инсоф наметавонад дохил шавад. Оре, ростӣ аз миён рафтааст; ва ҳар кӣ аз бадӣ дурӣ мечӯяд, худро тӯъма месозад; ва Худованд инро дид, ва ба назари Ў бад омад, ки доварӣ набуд. Ва дид, ки ҳеҷ кас нест, ва дар ҳайрат монд, ки ҳеҷ шафоаткунандае нест; бинобар ин, бозуи Ў барои Ў наҷот овард; ва адолати Ў, он Ўро устувор нигоҳ дошт. Зеро Ў адолатро мисли ҷавшан бар худ пӯшид, ва ҳуди наҷотро бар сари Худ ниҳод; ва либосҳои интиқомро барои пӯшиш бар тан кард, ва ғайратро мисли чома дар бар гирифт. Мувофиқи аъмолашон, ҳамон тавр подош хоҳад дод: ҳашм бар душманони Худ, ҷазо бар адуёни Худ; ба ҷазираҳо низ подош хоҳад дод. Пас аз ғарб аз

номи Худованд хоҳанд тарсид, ва аз машриқи офтоб аз ҷалоли Ӯ. Вақте ки душман мисли сел хоҳад омад, Рӯҳи Худованд бар зидди ӯ парчае хоҳад барафрошт. Ва Раҳокунанда ба Сион хоҳад омад, ва назди онҳое ки дар Яъқуб аз осӣ рӯй мегардонанд, мегӯяд Худованд. Ва аммо Ман, ин аст аҳди Ман бо онҳо, мегӯяд Худованд: Рӯҳи Ман, ки бар туст, ва суханони Ман, ки дар даҳони ту ниҳодаам, аз даҳони ту дур нахоҳанд шуд, на аз даҳони насли ту, ва на аз даҳони насли насли ту, мегӯяд Худованд, аз ин пас ва то абад. Ишаъё 59:13–21.

Ҳангоме ки душман мисли сел меояд, нишоне, ки барафрошта мешавад, ҳамон байрақ аст, ки он низ дар Каломи Худо стандарт мебошад. Дар замоне, ки пеш аз қонуни якшанбеи ба зудӣ оянда воқеъ мегардад, селоби муҳочирати ғайриқонунӣ аломати он аст, ки вақти имтиҳон наздик ба анҷом аст. Мухите, ки Ишаъё ҳангоми суҳан гуфтан дар бораи барафрохта шудани стандарт муайян месозад, давраи беҳукмиро тасвир мекунад, зеро ӯ мегӯяд: «доварӣ ба ақиб ронда шудааст, ва адолат аз дур истодааст; зеро ростӣ дар кӯча афтодааст, ва инсоф наметавонад дохил шавад. Оре, ростӣ нест мешавад; ва ҳар кӣ аз бадӣ дурӣ мечӯяд, худро ғанимат мегардонад; ва Худованд инро дид, ва ба назари Ӯ бад омад, ки доварӣ набуд. Ва дид, ки ҳеҷ касе нест, ва дар ҳайрат шуд, ки ҳеҷ шафоаткунандае нест». Бенизомие, ки аз ҷониби одамоне чун Ҷорҷ Сорос маблағгузорӣ шудааст ва аз ҷониби сиёсатмадорони демократ сарфи назар гардидааст, аз ҷониби хоҳар Уайт ба муносибати ҳамин порча аз Ишаъё ба таври дақиқ тасвир шудааст.

«Судҳои адолат фосид шудаанд. Ҳокимонро ҳаваси ғоида ва дӯст доштани лаззатҳои ҳассонӣ ба ҳаракат меорад. Бедорнабошӣ қувваҳои идрокии бисёрихоро тира кардааст, то ҷое ки Шайтон бар онҳо қариб назорати комил дорад. Қозиён фосид гардидаанд, ришвахӯр, фирефташуда. Мастӣ ва айёшӣ, шахват, ҳасад, ҳар гуна беинсофӣ дар миёни онҳое дида мешавад, ки қонунҳоро татбиқ мекунанд. “Адолат дур истодааст, зеро ростӣ дар кӯча афтодааст, ва инсоф наметавонад дохил шавад.” Ишаъё 59:14». Ҷанҷоли Бузург, 586.

Муҳочирати ғайриқонунӣ, ҳаракатҳои анархистӣ чун Антифа (зиддифашистон), ва ҳаракатҳои зӯрварона чун Black Lives Matter, ки бар чунин ривояти таҳрифшудаи таърихӣ, мисли Назарияи интиқодии наҷод, бино ёфтаанд, аз ҷониби ҳокимони сиёсии аждаҳо дастгирӣ ва тарғиб шудаанд, ки ангеаи онҳо муҳаббат ба пул будааст; ва додгоҳҳои фосид ва ҳуқуқшиносони фосид ҳақиқатро ба ҳамон кӯчае партофтаанд, ки он ҷо ду шохид дар Ваҳй, боби ёздаҳ, кушта шуданд. Он кӯча дар шаҳри беҳудой (Миср) ва беахлоқӣ (Садум) буд, ки ҳамон шаҳри аждаҳо ва намояндагони ӯст. Мухите, ки бо самараҳои Ҳизби демократ намояндагӣ мешавад, дар нубувват ҳамчун тӯфони муаррифӣ шудааст; ва ҳангоме ки Шайтон, ҳамчун душмани Худо, оббандҳои тӯфони худро мекушояд, ин далелест, ки алами Худо наздик аст барафрошта шавад.

Мо ин тадқиқотро дар мақолаи навбатӣ идома хоҳем дод.

«Вазъияти корҳо дар ҷаҳон нишон медиҳад, ки рӯзҳои пурошӯб аллакай бар сари мо расидаанд. Рӯзномаҳои ҳаррӯза пур аз нишонаҳои низои дахшатноке мебошанд, ки дар ояндаи наздик ба вуқӯъ хоҳад пайваست. Ғоратгарҳои ҷасурина зуд-зуд руҳ медиҳанд.

Корпартоиҳо амри маъмулист. Дуздиҳо ва қатлҳо аз ҳар тараф содир мешаванд. Одамоне, ки девҳо онҳоро тасарруф кардаанд, ҷони мардон, занон ва кӯдакони хурдсолро мегиранд. Одамон мафтунӣ фисқу фучур гардидаанд, ва ҳар навъи бадӣ ҳукмфармост. Душман тавонистааст адолатро таҳриф намояд ва дилҳои одамонро аз хоҳиши ғоидаи худпарастона пур созад. “Ва инсоф дур истодааст; зеро ростӣ дар кӯча афтодааст, ва адолат наметавонад дохил шавад.” Ишаё 59:14. Дар шаҳрҳои бузург анбӯҳи зиёде дар ғайри бенавоӣ ва бадбахтӣ зиндагӣ мекунанд, қариб аз ғизо, паноҳгоҳ ва либос маҳрум; дар ҳоле ки дар ҳамон шаҳрҳо касоне ҳастанд, ки беш аз он чи дил метавонад орзу кунад, доранд, дар нозу неъмат зиндагӣ мекунанд ва пули худро ба хонаҳои бохашамат ороёфта, ба зебу зинати шахсӣ, ё бадтар аз он, барои қонё гардондани шаҳватҳои ҳассонӣ, барои машрубот, тамоку ва чизҳои дигаре сарф мекунанд, ки қувваҳои майнаро вайрон мекунанд, ақлро аз тавозун мебароранд ва рӯхро паст месозанд. Фарёдҳои инсонияти гурусна пеши Худо боло меравад, дар ҳоле ки одамон бо ҳар навъи ситам ва истисмор сарватҳои азимро ҷамъ мекунанд.»

«Дар мавсими шаб ман даъват шудам, ки биноҳоро бубинам, ки ошӯна бар ошӯна ба сӯи осмон қомат меафроштанд. Ин биноҳо бо кафолати оташногузар буданашон пешкаш мешуданд, ва онҳо барои ҷалол додани соҳибон ва бинокоронашон барпо гардида буданд. Ин биноҳо баландтару боз ҳам баландтар боло мерафтанд, ва дар онҳо гаронбаҳотарин мавод истифода мешуд. Онҳое ки ин биноҳо ба онҳо тааллуқ доштанд, аз худ намерсиданд: “Чӣ гуна мо метавонем Худоро ба беҳтарин тарз ҷалол диҳем?” Худованд дар андешаҳои онҳо набуд.»

«Ҳангоме ки ин биноҳои мухташам қомат меафрохтанд, соҳибонашон бо такаббури пур аз шӯҳратпарастӣ шодӣ мекарданд, ки барои қонё гардондани нафси худ ва барангехтани ҳасади ҳамсоғонашон пул доранд. Қисми зиёди он пуле, ки онҳо ба ин тарз сарф мекарданд, тавассути зулму ситам, тавассути фишурдану азият додани камбағалон ба даст оварда шуда буд. Онҳо фаромӯш карданд, ки дар осмон барои ҳар як муомилаи тижоратӣ ҳисоб нигоҳ дошта мешавад; ҳар як муомилаи ноодилона, ҳар як амали фиребкорона, дар он ҷо сабт шудааст. Замоне меояд, ки одамон дар фиреб ва гарданкашии худ ба ҳадде хоҳанд расид, ки Худованд дигар иҷозат нахоҳад дод аз он бигзаранд, ва хоҳанд донист, ки барои сабри Яхува ҳадде ҳаст.»

«Манзарае, ки баъдан пеши назарам гузашт, бонги хатар аз сӯхтор буд. Одамон ба биноҳои баланд ва ба гумони худ оташногир менигаристанд ва мегуфтанд: “Онҳо қомилан беҳатаранд.” Аммо ин биноҳо чунон фуру бурда шуданд, гӯё аз қатрон сохта шуда бошанд. Мошинҳои оташнишонӣ наметавонистанд барои боздоштани харобӣ ҳеҷ коре анҷом диҳанд. Оташнишонҳо натавонистанд он мошинҳоро ба қор дароранд».

Testimonies, volume 9, 12, 13.